

El meu amic Sebastian - Lluís Vilarrasa

Qualsevol lector que estigui familiaritzat amb *L'amic trobat*, de Fred Uhlman, conclourà que *El meu amic Sebastian* hi té més d'un punt en comú. Lluís Vilarrasa (Vic, 1964), però, no n'ha escrit una seqüela ni una actualització, sinó un revers que posa de relleu els canvis experimentats entre la publicació de *L'amic trobat*, als lluminosos anys seixanta, i l'ambient amb què s'enceta el tercer mil·lenni, tan carregat de mals averanys.

El primer llibre està situat a l'Stuttgart dels anys trenta, en un clima de totalitarisme omnipresent. El segon transcorre en un kibbutz del nord d'Israel als anys vuitanta, en un intent d'utopia socialista. En tots dos casos, el narrador estableix una amistat amb un jove de diferent extracció, però amb el qual té certes afinitats: en un cas, el suabi Konradin; en l'altre, l'austriac Sebastian –tots dos amb antecedents militars a la família-. Uns anys després de la separació, el narrador retrobarà l'antic amic de manera inesperada, i amb aquesta trobada acabarà la novel·la.

Si *L'amic trobat* està farcit de referències literàries que escapen als lectors més joves, a *El meu amic Sebastian* predominen els títols de pel·lícules i telesèries. Però la diferència essencial no és aquesta. El que commou el lector és fins a quin punt el clima fraternal, ple de bones intencions que amara la narració d'Uhlman, té una contrapartida minuciosa al llibre de Vilarrasa, on el que predomina és una barreja de perversitat i indolència. El desenllaç dels dos llibres també és fill de l'època. En tots dos casos mor un innocent, però el que en un pren el caràcter de tragèdia heroica, en l'altre és un homicidi gairebé gratuït que queda impune. En els dos llibres s'acompleix el destí de l'única manera possible segons el clima creat per l'època i per l'autor: Uhlman ens omple d'esperança, Vilarrasa d'inquietud.